

ພຣະທຳໂຢເອນ ແລະ ຄຣິສຕະຈັກແອດເວນຕິສວັນທິເຈດແຫ່ງລາໂອດີເຊຍ - ເລກທີ ສາມສິບສາມ

Jeff Pippenger
2026-01-21

ເລກ ສາມສິບສາມ

ໃນເວລາແຫ່ງກົດໝາຍວັນອາທິດ, ໜຶ່ງແສນສີໝືນສີຟ້ນ ໃນຄວາມໝາຍທາງຄຳພະຍາກອນ
ໄດ້ພົບກັບຄືນງານໃນຊົ່ວໂມງທີສິບເອັດ. ໜຶ່ງແສນສີໝືນສີຟ້ນໄດ້ຮັບການປະທັບຕາແລ້ວ,
ແລະໃນເວລານັ້ນກໍລັງເອົາໃຫ້ຝູງຊົນອັນໃຫຍ່ຫຼວງອອກຈາກບາບໂລນ
ແລະຍືນຄຽງຂ້າງພວກເຂົາເພື່ອວັນຊະບາໂຕວັນທິເຈດ.

ການພິພາກສາສຳລັບພຣະນິເວດຂອງພຣະເຈົ້າສົມສຸດລົງໃນເວລາແຫ່ງກົດໝາຍວັນອາທິດ,
ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນການພິພາກສາຈຶ່ງຍ້າຍໄປຫາຄົນຕ່າງຊາດ, ຄືຝູງຊົນອັນໃຫຍ່ຫຼວງ—ຝູງແກະອິນຂອງພຣະເຈົ້າ.
ພຣະນິມົດບົດທິເຈດໄດ້ລະບຸທັງສອງກຸ່ມ, ແລະໃນຕາປະທັບທິຫຳ ບັນດາມຣະນະສັກຂີ້ຈາກຍຸກມັດໄດ້ຖາມວ່າ
“ອີກດົນປານໃດ”

ຈົນກວ່າພຣະເຈົ້າຈະພິພາກສາອຳນາດຂອງສັນຕະປາປາເນື່ອງຈາກການຖືກຂ້າເປັນມຣະນະສັກຂອງພວກເຂົາ.
ພວກເຂົາໄດ້ຖືກບອກໃຫ້ພັກຢູ່ໃນຫຼຸມຝັ່ງສິບຂອງຕົນຈົນກວ່າມີມຣະນະສັກກຸ່ມທີສອງ
ຈາກການຂົ່ມເຫັງໂດຍສັນຕະປາປາຄົບຈຳນວນ, ແລະພວກເຂົາໄດ້ຮັບເສື້ອຂາວ.

ຝູງຊົນອັນໃຫຍ່ຫຼວງໃນພຣະນິມົດບົດທິເຈດນັ່ງເສື້ອຂາວ,
ເພາະວ່າພວກເຂົາເປັນຕົວແທນຂອງມຣະນະສັກກຸ່ມທີສອງຂອງການຂົ່ມເຫັງໂດຍສັນຕະປາປາ
ໃນວິກິດການກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາໃນໂງ່ນນີ້. ພຣະນິມົດບົດທິເຈດ ແລະຕາປະທັບທິຫຳ
ກ່າວເຖິງສອງກຸ່ມນີ້, ເໝືອນດຽວກັນກັບຄຣິສຕະຈັກແຫ່ງສະມຣະນາ ແລະຟີລາເດນເຟຍ.
ສະມຣະນາເປັນຕົວແທນຂອງບັນດາມຣະນະສັກໃນການນອງເລືອດຄັ້ງສຸດທ້າຍຂອງອຳນາດສັນຕະປາປາ,
ແລະຟີລາເດນເຟຍເປັນຕົວແທນຂອງໜຶ່ງແສນສີໝືນສີຟ້ນ.

ເປົ່າຕຢູ່ໃນຊົ່ວໂມງທີສາມທິເມືອງເຊຊາເຣຍ ຟີລິບປິນ, ແລະຫຼັງຈາກ “ຫົກວັນ,” ບໍ່ແມ່ນຫົກຊົ່ວໂມງ,
ລາວຈະຢູ່ທີ່ຂອບເຂດຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດ, ຊຶ່ງແມ່ນຊົ່ວໂມງທີເກົ້າ.

ແລະຫຼັງຈາກຫົກວັນ ພຣະເຢຊູໄດ້ພາເປໂຕ, ຢາໂກໂບ, ແລະ ໂຢຮັນ
ນ້ອງຊາຍຂອງທ່ານຂຶ້ນໄປເທິງພູສູງແຫ່ງໜຶ່ງຕ່າງຫາກ, ແລະພຣະອົງກໍຖືກປ່ຽນຮູບຕ່າງໆເຂົ້າທັງຫຼາຍ:
ພຣະພັກຂອງພຣະອົງສ່ອງແສງດັງດວງອາທິດ, ແລະສະເຄື່ອງຂອງພຣະອົງຂາວດັງແສງສະຫວ່າງ.
ແລະເບັງແຊມ, ໂມເຊ ແລະ ເອລີຢາ ໄດ້ບາກົດແກ່ເຂົ້າທັງຫຼາຍ ກ່າວລັງສົນທະນາກັບພຣະອົງ. ມັດທາຍ
17:1–3.

ໃນເວລາແຫ່ງກົດໝາຍວັນອາທິດ ຄົນໜຶ່ງແສນສີໝືນສີຟ້ນ ຕາມຄວາມໝາຍແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ
ໄດ້ພົບກັບຝູງຊົນໃຫຍ່. ເອລີຢາເປັນຕົວແທນຂອງຄົນໜຶ່ງແສນສີໝືນສີຟ້ນຜູ້ບໍ່ປະສົບຄວາມຕາຍ, ແລະ
ໂມເຊເປັນຕົວແທນຂອງຜູ້ທີ່ຕາຍໃນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ພວກເຂົາກໍລັງຢືນຢູ່ກັບພຣະຄຣິດໃນເວລາແຫ່ງກົດໝາຍວັນອາທິດ,
ຊຶ່ງເປັນບ່ອນທີ່ພຣະຄຣິດຊົງເຈົ້າອານາຈັກແຫ່ງສະຫງ່າລາສີຂອງພຣະອົງ
ເໝືອນດັ່ງພຣະອົງໄດ້ສະຖາປະນາອານາຈັກແຫ່ງພຣະຄຸນຂອງພຣະອົງທີ່ໄມກ້າງແຂນ.
ຖ້າທ່ານຍັງຄົງພົວພັນຢູ່ໃນເຫດຜົນທີ່ພວກເຮົາກ່າວລັງນຳສະເໜີ

ກ່ຽວເນື່ອງກັບຊ່ວງເວລາຫົກຊົ່ວໂມງຈາກຊົ່ວໂມງທີສາມເຖິງຊົ່ວໂມງທີຫົກ,
ແລ້ວກໍເປັນຄວາມຈຳເປັນທີ່ຈະເຫັນບາງສິ່ງທີ່ເປັນພາບປະກອບອັນພິເສດຢ່າງຍິ່ງ.

ຊົ່ວໂມງທີສາມຂອງ Caesarea Philippi ແມ່ນ alpha ຂອງ omega ໃນຊົ່ວໂມງທີຫົກຂອງ Caesarea Maritima. ຂ້າພະເຈົ້າກຳລັງຊີ້ບອກວ່າ ບໍ່ແມ່ນຫົກຊົ່ວໂມງຕໍ່ມາ ແຕ່ແມ່ນຫົກວັນຕໍ່ມາ, Peter ຢູ່ເທິງພູແຫ່ງການບຽນຮູບ, ຊຶ່ງຍັງສະແດງໃຫ້ເຫັນປະຫວັດສາດທີ່ສິ້ນສຸດລົງທີ່ກົດໝາຍວັນອາທິດ, ຊຶ່ງແມ່ນຊົ່ວໂມງທີຫົກ. ໄລຍະເວລາຫົກວັນນັ້ນສອດຄ່ອງກັບໄລຍະຫົກຊົ່ວໂມງ, ແຕ່ສອດຄ່ອງພຽງແຕ່ໃນຖານະເປັນ fractal ຂອງ Caesarea ເຖິງ Caesarea ເທົ່ານັ້ນ. ສິ່ງທີ່ພິເສດຫຼາຍຄື ປະກົດການທີ່ປະຫວັດສາດແບບ fractal ຢູ່ພາຍໃນປະຫວັດສາດຂອງໄລຍະຫົກຊົ່ວໂມງ ແມ່ນສິ່ງທີ່ກົດຂັ້ນຢ່າງແນ່ນອນເມື່ອທ່ານພິຈາລະນາລະດູການ Pentecostal. ຫົກຊົ່ວໂມງຈາກການສິ້ນພະຊົນຂອງ Christ ຈົນເຖິງ Pentecost ແມ່ນ fractal ຂອງໄລຍະຈາກໄມ້ກາງແຂນຈົນເຖິງປີ 34 AD, ເມື່ອອາທິດອັນສັກສິດໄດ້ສິ້ນສຸດລົງ ແລະ ຂ່າວປະເສີດໄດ້ປະເຖິງຄົນຕ່າງຊາດ.

ບັດນີ້ຄວາມຈອງຫຼາຍແລະຄວາມອຶດສາໄດ້ບົດປະຕູກັນຄວາມສະຫວ່າງໄວ້.
ຖ້າຂ່າວສານທີ່ພວກລ້ຽງແກະແລະພວກນັກບັນຍານຳມານນັ້ນຖືກຍອມຮັບ, ມັນກໍຈະນຳພວກປະໂລຫິດແລະພວກຮັບປະໂຫຍດສະພາບທີ່ນຳອັບອາຍຢ່າງຍິ່ງ, ເປັນການພິສູດວ່າຄຳອ້າງຂອງພວກເຂົາທີ່ວ່າຕົນເປັນຜູ້ອະທິບາຍຄວາມຈິງຂອງພຣະເຈົ້ານັ້ນບໍ່ເປັນຄວາມຈິງ.
ອາຈານຜູ້ຮຽນຮູ້ເຫຼົ່ານີ້ຈະບໍ່ຍອມຖອມຕົນລົງໄປຮັບຄຳສອນຈາກຜູ້ທີ່ພວກເຂົາເອີ້ນວ່າຄົນຕ່າງສາສະໜາ. ພວກເຂົາກ່າວວ່າ ບໍ່ອາດເປັນໄປໄດ້ທີ່ພຣະເຈົ້າຈະຂ້າມພວກເຂົາໄປ
ເພື່ອສືບສານກັບພວກລ້ຽງແກະຜູ້ບໍ່ຮູ້ໜັງສື ຫຼືຄົນຕ່າງຊາດທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບພິທີຕັດ. ພວກເຂົາຕັ້ງໃຈຈະສະແດງຄວາມດູກຂອງຕົນຕໍ່ຂ່າວທີ່ກຳລັງເຮັດໃຫ້ກະສັດເຮໂຣດແລະຊາວເຢຊູຊາເລັ່ມທັງໝົດຕົນເຕັ້ນ. ພວກເຂົາບໍ່ແມ່ນແຕ່ຈະໄປເບິດເລເຮັມເພື່ອເບິດວ່າຊຸກວ່າເຫດການເຫຼົ່ານີ້ເປັນຈິງຫຼືບໍ່. ແລະພວກເຂົາໄດ້ນຳພາປະຊາຊົນໃຫ້ມອງຄວາມສົນໃຈຕໍ່ພຣະເຢຊູວ່າເປັນຄວາມຕົນເຕັ້ນແບບຄົນຄັງສາສະໜາ. ການປະຕິເສດພຣະຄຣິດໂດຍພວກປະໂລຫິດແລະພວກຮັບປະໂຫຍດໄດ້ລົ້ມຕົນຂຶ້ນທີ່ຈຸດນີ້. ຈາກຈຸດນີ້ໄປ ຄວາມຈອງຫຼາຍແລະຄວາມດີດ້ານຂອງພວກເຂົາໄດ້ຕົບໃຫຍ່ຂຶ້ນກາຍເປັນຄວາມກຽດຊັງພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລັອດຢ່າງໝັ້ນຄົງ. ໃນຂະນະທີ່ພຣະເຈົ້າກຳລັງເປີດປະຕູໃຫ້ແກ່ຄົນຕ່າງຊາດ, ຜູ້ນຳຊາວຢິວກຳລັງເປີດປະຕູໃສ່ຕົນເອງ.”
The Desire of Ages, 62.

ໃນກາງອາທິດອັນສັກສິດ ພຣະຄຣິດຖືກຕອກໄມ້ກາງແຂນ. ສາມປີເຄື່ອງຕໍ່ມາ ສະເຕຟານໂນຖືກຂວ້າງດ້ວຍກອນຫີນ ແລະ ໂກເນລໂອໄດ້ເອີ້ນຫາເປໂຕ. ສາມປີເຄື່ອງຫຼັງຈາກໄມ້ກາງແຂນ ເວລາແຫ່ງການທົດລອງຂອງອິດສະຣາເອນໂບຮານໄດ້ສິ້ນສຸດລົງຢ່າງສົມບູນ. ແລ້ວສະເຕຟານໂນໄດ້ແນມເຂົ້າໄປໃນສະຫວັນ ແລະ ເຫັນພຣະຄຣິດຊົງຍືນຢູ່ ຊຶ່ງເປັນສັນຍະລັກແຫ່ງການສິ້ນສຸດແຫ່ງເວລາທົດລອງໃນດານເຮອນ 12:1. ປະຕູໄດ້ເປີດລົງສຳລັບອິດສະຣາເອນໂບຮານ ແລະ ໄດ້ເປີດອອກສຳລັບຄົນຕ່າງຊາດ.

ໃນຊ່ວງເວລາຈາກການສິ້ນພະຊົນຂອງພຣະຄຣິດໃນຊົ່ວໂມງທີຫົກ ຈົນເຖິງການສິ້ນຊີວິດຂອງສະເຕຟານ ແລະການທີ່ເປໂຕຖືກເອີ້ນໃນຊົ່ວໂມງທີຫົກນັ້ນ, ໂກເນລໂອສ ແລະ ສະເຕຟານ ເປັນພະຍານສອງຄົນທີ່ຍືນຍັນວ່າ ຫນ້າພັນສອງຮ້ອຍຫົກສິບວັນແຫ່ງຄຳພະຍາກອນໄດ້ສຳເລັດຄົບຖ້ວນແລ້ວ. ຈາກຊົ່ວໂມງທີຫົກແຫ່ງການສິ້ນພະຊົນ ຈົນເຖິງຊົ່ວໂມງທີຫົກແຫ່ງການສິ້ນຊີວິດ, ເປັນ 1,260 ວັນແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ. ຈາກຊົ່ວໂມງທີຫົກແຫ່ງການສິ້ນພະຊົນ ຈົນເຖິງຊົ່ວໂມງທີຫົກແຫ່ງເພນເຕກອດ ບົງຊີເຖິງຮູບແບບຟຣັກຕອນຂອງ 1,260 ວັນ, ພາຍໃນໄລຍະເວລາຫ້າສິບສອງວັນ.

ຟຣັກທັລທີ່ເປັນລະດູການເພນເຕກອດນັ້ນ ຢູ່ໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນຂອງ 1,260 ມື້ເຫຼົ່ານັ້ນ, ແລະໃນຕອນທ້າຍຂອງມື້ເຫຼົ່ານັ້ນ ເປໂຕຖືກຈັດວາງໄວ້ໃນທາງຄຳພະຍາກອນຢູ່ທົ່ວຊົ່ວໂມງທີສາມ

ແລະຊົວໂມງທິກັກ ໃນເມືອງເຊຊາເຣຍ. ເຊຊາເຣຍທັງສອງແຫ່ງເປັນຕົວແທນຂອງອັນຟາ ແລະໂອເມກາ ຂອງຊ່ວງເວລາຫົກຊົວໂມງໃນທາງຄຳພະຍາກອນ.

ພາຍໃນຊ່ວງເວລາຫົກຊົວໂມງໃນທາງຄຳພະຍາກອນຂອງເຊຊາເຣຍທັງສອງແຫ່ງນັ້ນ ເປໂຕເດິນທາງເປັນເວລາຫົກມື້ແລະໄປຮອດພູແຫ່ງການປ່ຽນພຣະສະພາບ.

ພູນັ້ນເປັນຕົວແທນຂອງການປະທັບຕາ ຊຶ່ງບັນລຸຈຸດສູງສຸດໃນກົດໝາຍວັນອາທິດ, ຊຶ່ງເປັນບ່ອນທີ່ຄຣິດຕະຈັກຜູ້ມີໄຊຖືກຍົກຂຶ້ນເປັນອົງເທິງປວງ.

ຫົກມື້ເຫຼົ່ານັ້ນເປັນຕົວແທນຂອງຊ່ວງເວລາຫົກຊົວໂມງຈາກເຊຊາເຣຍໄປຫາເຊຊາເຣຍ ແລະເປັນພຣັກທັດໜຶ່ງພາຍໃນຊ່ວງເວລານັ້ນ

ດັ່ງທີ່ລະດູການເພນເຕຄອດກເປັນພຣັກທັດໜຶ່ງໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນຂອງຊ່ວງເວລາສັກສິດດຽວກັນນັ້ນ.

ແຜຣັກໂທນເບື້ອງຕົ້ນເປັນການສຳເລັດຕາມງານເທດສະການໃນລະດູໃບໄມ້ຜຸດ

ທີ່ກ່ຽວພັນກັບລະດູເພນເຕກອດ. ແຜຣັກໂທນຕອນທ້າຍ ຈາກ Caesarea Philippi

ໄປຍັງພູເຂົາແຫ່ງການປ່ຽນພຣະສະພາບ

ກໍຖືກເຊືອມໂຍງຮ່ວມກັນໃນທາງຄຳພະຍາກອນກັບອາທິດອັນສັກສິດເຊັ່ນກັນ. ທີ່ພູເຂົານັ້ນ ພຣະບິດາໄດ້ກ່າວ ດັ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ກະທຳໃນເວລາຮັບບັບຕີສະມາຂອງພຣະຄຣິດ

ແລະດັ່ງທີ່ພຣະອົງຈະກ່າວອີກກ່ອນໜ້າໄມ້ກ້າງແຂນ. ພຣະບິດາໄດ້ກ່າວດ້ວຍພຣະສຸລະສຽງທີ່ໄດ້ຍິນສາມຄັ້ງ ຈາກຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງອາທິດອັນສັກສິດຈົນເຖິງໄມ້ກ້າງແຂນ. ຄັ້ງໜຶ່ງໃນເວລາຮັບບັບຕີສະມາ

ຈາກນັ້ນທີ່ພູເຂົາແຫ່ງການປ່ຽນພຣະສະພາບ

ແລະຈາກນັ້ນພຣະອົງໄດ້ກ່າວໃນເງົາແຫ່ງໄມ້ກ້າງແຂນທີ່ກຳລັງເຂົ້າມາ.

ໄມ້ກ້າງແຂນແມ່ນໂອເມກາຂອງ 1,260 ວັນທີ່ໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນໃນເວລາຮັບບັບຕີສະມາຂອງພຣະອົງ.

ການຮັບບັບຕີສະມາ ແລະ ໄມ້ກ້າງແຂນ ແມ່ນໝາຍຫຼັກທີ່ຈົງເຈາະຂອງອາທິດອັນສັກສິດໃນດານເອນບົດ 9, ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງຊີ້ບອກວ່າພູແຫ່ງການປ່ຽນພຣະຮູບເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງອາທິດອັນສັກສິດ.

ຖ້າໝາຍຫຼັກແຫ່ງການສຳເລັດຜົນອັນທຳອິດ ແລະ ອັນສຸດທ້າຍ

ສຳເລັດຕາມຄຳພະຍາກອນຂອງອາທິດອັນສັກສິດ,

ແລ້ວໝາຍຫຼັກກາງກໍຈຳເປັນຕ້ອງສຳເລັດເຊັ່ນດຽວກັນດ້ວຍຄວາມຈຳເປັນທາງຄຳພະຍາກອນ.

ພິທີບັບຕີສະມາແມ່ນທູດສະຫວັນອົງທຳອິດ; ພູແຫ່ງການປ່ຽນພຣະກາຍແມ່ນອົງທີສອງ ແລະ

ໄມ້ກ້າງແຂນແມ່ນອົງທີສາມ. ທີ່ພູນັ້ນ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງລະບຸໂມເຊ ແລະ

ເອລຢາໃຫ້ເປັນໝູດໝາຍຂອງຄຣິດຕະຈັກທີ່ເຫຼືອຢູ່.

ການນຳໄປປະຍຸກຕົນນັ້ນຖືກເຊືອມໂຍງເຂົ້າດ້ວຍການເປັນສັນຍາລັກສາມປະການຂອງເປໂຕ, ຢາໂກໂບ ແລະ ໂຢຮັນ. ມີສາມຄັ້ງທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງພາເປໂຕ, ຢາໂກໂບ ແລະ ໂຢຮັນໄປກັບພຣະອົງ.

ຄັ້ງທຳອິດແມ່ນການຄືນມາຈາກຕາຍຂອງລູກສາວຂອງໂຢຮັນ, ຄັ້ງທີສອງແມ່ນການປ່ຽນພຣະກາຍ ແລະ

ຄັ້ງທີສາມແມ່ນເກັດເຊມາເນ. ໃນຄັ້ງທຳອິດ ເປໂຕ, ຢາໂກໂບ ແລະ

ໂຢຮັນໄດ້ເຫັນພົມມະຈາລີອາຍຸສົບສອງປີຜູ້ໜຶ່ງທີ່ໄດ້ຄືນມາຈາກຕາຍ.

ແລະເຫດການໄດ້ເກີດຂຶ້ນວ່າ ເມື່ອພຣະເຢຊູສະເດັດກັບຄືນມາ

ປະຊາຊົນກໍໄດ້ຕ້ອນຮັບພຣະອົງດ້ວຍຄວາມຍິນດີ ເພາະພວກເຂົາທຸກຄົນກຳລັງຄອຍຖ້າພຣະອົງຢູ່

ແລະເບື້ອງແມ່, ມີຊາຍຄົນໜຶ່ງຊື່ຢາອີຣິດ ແລະເຂົາເປັນຜູ້ປົກຄອງທຳມະສາດ;

ແລະເຂົາກໍລົ້ມລົງແທບພຣະບາດຂອງພຣະເຢຊູ ແລະອ້ອມວອນພຣະອົງໃຫ້ສະເດັດໄປທີ່ເຮືອນຂອງເຂົາ;

ເພາະວ່າເຂົາມີບົດສາວຄົນດຽວ ອາຍຸປະມານສິບສອງປີ ແລະນາງກຳລັງຈະຕາຍ.

ແຕ່ໃນຂະນະທີ່ພຣະອົງສະເດັດໄປ ພູຊົນກໍເບິ່ງດຽວພຣະອົງ. ລູກ 8:40–42.

ຊື່ຢາອີຣຸສ ໝາຍເຖິງ “ຜູ້ໃຫ້ແສງສະຫວ່າງ” ແລະ “ການເປັນຜູ້ສ້າງປະກາຍ ແລະ ຊົງສະຫງ່າລາສີ.”
ໃນສາມຄັ້ງທີ່ເປໂຕ, ຢາໂກໂບ ແລະ ໂຢຮັນ ໄດ້ຮັບເກີດເປັນແຂກສະເພາະຂອງພຣະຄຣິດ, ຄົນເປັນຄົງທຳອິດ,
ແລະ ຢາອີຣຸສ ເປັນຕົວແທນຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດຜູ້ຮັດໃຫ້ແຜ່ນດິນໂລກສະຫວ່າງດ້ວຍລາສີຂອງຕົນ.
ຍິ່ງພົມມະຈາຣີອາຍຸສົບສອງປີ
ເປັນຕົວແທນຂອງພົມມະຈາຣີທັງຫຼາຍຜູ້ຈະຖືກຄົ້ນຊີວິດຂຶ້ນມາເປັນໜຶ່ງແສນສີໝືນສີພັນຄົນ.
ພຣະຄຣິດໄດ້ມາເຖິງເຮືອນຂອງບຸດສາວພົມມະຈາຣີນັ້ນ
ຫຼັງຈາກການສຳພັນຂອງພຣະອົງກັບຍິງຜູ້ໜັງທີ່ມີໂລກເລືອດຕົກມາເປັນເວລາສົບສອງປີ.

ແລະມີແມ່ຍິງຄົນໜຶ່ງເປັນໂລກເລືອດໄຫຼມາໄດ້ສົບສອງປີແລ້ວ,
ນາງໄດ້ຊັບສິນທັງໝົດຂອງຕົນໄປກັບພວກແພດ, ແຕ່ບໍ່ມີຜູ້ໃດບິນປົວນາງໃຫ້ຫາຍໄດ້.
ນາງໄດ້ຂ້າມທາງຂ້າງຫຼັງພຣະອົງ ແລະໄດ້ຈັບຕ້ອງຊາຍສະໄບຂອງພຣະອົງ; ແລະໃນທັນໃດນັ້ນ
ອາການເລືອດໄຫຼຂອງນາງກໍຢຸດເຊົາ. ລູກ 8:43, 44

ໄດ້ມີການລະບຸເຖິງຍິງພົມມະຈາຣີອາຍຸສົບສອງປີຄົນໜຶ່ງ, ແລ້ວໃນຂໍ້ພຣະຄຳພີຖັດໄປ
ກໍໄດ້ລະບຸເຖິງຜູ້ຍິງຄົນໜຶ່ງຜູ້ມີໂລກເລືອດໄຫຼມາເປັນເວລາສົບສອງປີ.
ຜູ້ຍິງນັ້ນໄດ້ມີໂລກເລືອດໄຫຼຕະຫຼອດຊີວິດທັງໝົດຂອງຍິງພົມມະຈາຣີນັ້ນ.
ພຣະເຢຊູກຳລັງຈະຜ່ານໄປທາງຜູ້ຍິງທີ່ມີໂລກເລືອດໄຫຼນັ້ນ ເພື່ອຈະໄປເຖິງລູກສາວພົມມະຈາຣີ.
ຜູ້ຍິງນັ້ນເປັນຕົວແທນຂອງຂ່າວສານທູດສະຫວັນອົງທຳອິດ ດັ່ງທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍຂ່າວສານເຖິງ
Laodicea. ພຣະຄຣິດກຳລັງຈະຊົງໃຫ້ຍິງພົມມະຈາຣີນັ້ນຄົນພົ້ນຈາກຄວາມຕາຍ ແລະຍົກນາງໃຫ້ຄົນມາສູ່ຊີວິດ,
ແລະຜູ້ຍິງຜູ້ຈັບປ່ວຍນັ້ນ, ຄືຜູ້ຍິງ Laodicean,
ຍັງຄົງມີໂອກາດອັນສັ້ນໆເພື່ອຈະໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງພຣະພາບແຫ່ງພຣະເຈົ້າ.
ເດັກນ້ອຍເປັນຕົວແທນຂອງຄົນຮຸ່ນສຸດທ້າຍ, ແລະພຣະເຢຊູກຳລັງຜ່ານໄປທາງຜູ້ຍິງຜູ້ຈັບອ່ອນແອ, ຄື
Laodicea, ເພື່ອຈະຍົກຍິງພົມມະຈາຣີແຫ່ງວັນສຸດທ້າຍໃຫ້ຂຶ້ນ. ເມື່ອຍິງພົມມະຈາຣີນັ້ນຖືກໃຫ້ຄົນພົ້ນຂຶ້ນ,
ຜູ້ຍິງນັ້ນກໍໄດ້ຖືກຮັກສາໃຫ້ຫາຍດີແລ້ວ ຫຼືກໍຖືກຜ່ານໄປແລ້ວ.

ລັກສະນະປະການໜຶ່ງຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດຄືຄວາມຢຳເກງ, ແລະຄວາມຢຳເກງນັ້ນມີສອງປະເພດ.

ໃນຂະນະທີ່ພຣະອົງຍັງກຳລັງຕັດຢູ່ນັ້ນ, ມີຄົນຜູ້ໜຶ່ງມາຈາກເຮືອນຂອງຫົວໜ້າສາລາທຳ,
ມາເວົ້າກັບລາວວ່າ, ລູກສາວຂອງທ່ານຕາຍແລ້ວ; ຢ່າລົບກວນພຣະອາຈານອີກເລີຍ.
ແຕ່ເມື່ອພຣະເຢຊູຊົງໄດ້ຍິນ, ພຣະອົງຈຶ່ງຕອບລາວວ່າ, ຢ່າຢ້ານເລີຍ: ຈົ່ງເຊື່ອເທົ່ານັ້ນ,
ແລະນາງຈະໄດ້ຮັບການຮັກສາໃຫ້ຫາຍດີ. ລູກ 8:49, 50.

ແລ້ວ ເປໂຕ, ຢາໂກໂບ ແລະ ໂຢຮັນ ໄດ້ເຂົ້າໄປໃນຫ້ອງທີ່ການພົ້ນຄົນຊີວິດ,
ຊຶ່ງຖືກເປັນສັນຍາລັກໂດຍບັບຕີລະມາຂອງພຣະຄຣິດ,
ໄດ້ເປັນຕົວແທນແຫ່ງການປະທານອຳນາດແກ່ທູດສະຫວັນອົງທຳອິດ ແລະ ອົງທີສາມ.
ພຣະເຂົາແຫ່ງການປ່ຽນຮູບເປັນຄັ້ງທີສອງທີ່ເປໂຕ, ຢາໂກໂບ ແລະ ໂຢຮັນ ເປັນພະຍານ.
ພຣະເຂົາແຫ່ງການປ່ຽນຮູບເປັນທູດສະຫວັນອົງທີສອງ, ແລະ
ເມື່ອພຣະຄຣິດໄດ້ນຳສາວກິກມຸດຽວກັນໄປຍັງເກີດເຊມາເນ, ນັ້ນໄດ້ເປັນຕົວແທນຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມ.
ໃນຂັ້ນທີສອງ, ທີ່ພຣະເຂົາແຫ່ງການປ່ຽນຮູບ ມີການ “ທະວີຄຸນ” ຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ເພາະວ່າ waymark
ຂອງພຣະເຂົານັ້ນເປັນຈຸດກາງຂອງສາມຄັ້ງທີ່ພຣະບິດາໄດ້ຕັດສຽງ. ຄັ້ງທຳອິດແມ່ນໃນບັບຕີລະມາຂອງພຣະອົງ,
ຊຶ່ງສອດຄ່ອງກັບການພົ້ນຄົນຊີວິດຂອງຍິງພົມມະຈາຣີອາຍຸສົບສອງປີ, ຄັ້ງທີສອງແມ່ນທີ່ພຣະເຂົາ, ແລະ
ຄັ້ງທີສາມແມ່ນກ່ອນໜ້າໄມ້ກ້າງແຂນພຽງເລັກນ້ອຍ. ສາມຄັ້ງທີ່ພຣະບິດາໄດ້ຕັດສຽງ ແລະ
ສາມຄັ້ງທີ່ສາວກິກສາມຄົນໄດ້ໄປຕາມລຳພັງກັບພຣະເຢຊູ ຖືກເຊື່ອມໂຍງເຂົ້າກັນໂດຍຂໍ້ເທັດຈິງທີ່ວ່າ waymark
ອັນທີສອງໃນແຕ່ລະເສັ້ນນັ້ນແມ່ນພຣະເຂົາແຫ່ງການປ່ຽນຮູບ.

ແລະເມື່ອພຣະອົງເຂົ້າໄປໃນເຮືອນນັ້ນ ພຣະອົງບໍ່ຊົງຍອມໃຫ້ຜູ້ໃດເຂົ້າໄປນຳ ເວັ້ນໄວ້ແຕ່ເປໂຕ ແລະ ຢາໂກໂບ ແລະ ໂຢຮັນ ກັບບໍດາແລະມານດາຂອງເດັກຍິງນັ້ນ. ທຸກຄົນກໍຮ້ອງໃຫ້ ແລະ ຄຳຄວນເຖິງນາງ; ແຕ່ພຣະອົງຕັດວ່າ, ຢ່າຮ້ອງໃຫ້ເລີຍ; ນາງບໍ່ໄດ້ຕາຍ ແຕ່ພຽງແຕ່ນອນຫຼັບຢູ່ ແລະພວກເຂົາກໍໜີໄປຢ່າງພຣະອົງ ເພາະຮູ້ຢູ່ແກ່ໃຈວ່ານາງໄດ້ຕາຍແລ້ວ. ແຕ່ພຣະອົງຊົງໃຫ້ພວກເຂົາອອກໄປໝົດ ແລ້ວຈັບມືນາງ ແລະ ຮ້ອງເອີ້ນວ່າ, ລູກສາວເອຢີ, ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນ. ແລະວິນຍານຂອງນາງກໍກັບຄືນມາອີກ ແລະ ນາງກໍລຸກຂຶ້ນໃນທັນທີ; ແລະພຣະອົງຊົງສັ່ງໃຫ້ເອົາອາຫານໃຫ້ນາງກິນ. ບໍດາມານດາຂອງນາງກໍປະຫລາດໃຈຢ່າງຍິ່ງ; ແຕ່ພຣະອົງຊົງກຳລັບພວກເຂົາວ່າ ຢ່າບອກຜູ້ໃດເຖິງເຫດການທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນ. ລູກ 8:51–56.

ເປໂຕ, ຢາໂກໂບ ແລະ ໂຢຮັນ ເປັນພະຍານເຫັນທູດອົງທຳອິດໃນເວລາການຟື້ນຄືນຊີວິດຂອງຢົງຟິມມະຈັນ, ຜູ້ຊົງໄດ້ນອນຫຼັບຢູ່ດັງເຊັ່ນລາຊະໂຮ. ເມື່ອນາງຕົກຂຶ້ນ, ນາງກໍໄດ້ລຸກຂຶ້ນໃນທັນທີ ແລະ ໄດ້ຮັບອາຫານ. ເມື່ອເອລີຍາ ແລະ ໂມເຊ ຖືກໃຫ້ຟື້ນຄືນຊີວິດໃນພຣະນິມົດບົດທີ່ສືບເອັດ, ພວກເຂົາກໍລຸກຂຶ້ນໃນທັນທີ, ແລ້ວພຣະວິນຍານບໍ່ຮື້ສຸດຖືກເທລົງມາຢ່າງບໍ່ຈຳກັດ, ເປັນຕົວແທນຂອງອາຫານຂອງຢົງຟິມມະຈັນ. ພູເຂົາແຫ່ງການປ່ຽນພຣະກາຍເກີດຂຶ້ນຫຼັກວັນຫຼັງຈາກເຊຊາເຣຍ ຟີລິບປີ, ຍົກເວັ້ນໃນບ່ອນທີ່ລູກໄດ້ບັນທຶກເຫດການນັ້ນ.

ແລະເກີດຂຶ້ນປະມານແປດວັນຫຼັງຈາກຖ້ອຍຄຳເຫຼົ່ານັ້ນ, ພຣະອົງໄດ້ຊົງພາເປໂຕ, ໂຢຮັນ, ແລະຢາໂກໂບ ຂຶ້ນໄປເທິງພູເລືອອະທິຖານ. ແລະໃນຂະນະທີ່ພຣະອົງຊົງອະທິຖານຢູ່ນັ້ນ, ຮູບລັກສະນະແຫ່ງພຣະພັກຂອງພຣະອົງໄດ້ປ່ຽນໄປ, ແລະສະພາບເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມຂອງພຣະອົງຂາວເຫຼື້ອມເປັນປະກາຍ. ແລະເບີ້ແມ, ມີຊາຍສອງຄົນກຳລັງສົນທະນາກັບພຣະອົງ, ຄື ໂມເຊ ແລະ ເອລີຍາ. ລູກ 9:28–30.

ພຣະທຳມັດທາຍ ແລະ ມາຣະໂກ ທັງສອງກ່າວຢ່າງແນ່ນອນວ່າ “ຫຼັງຈາກຫຼັກມື້,” ແລະ ລູກກ່າວວ່າ “ປະມານ” ແປດມື້. ບັນດາຜູ້ຂຽນພຣະຄຳພີໄດ້ໃຊ້ວິທີນັ້ນເວລາສອງແບບ; ແບບໜຶ່ງເອີ້ນວ່າການນັບແບບລວມ ແລະ ອີກແບບໜຶ່ງເອີ້ນວ່າການນັບແບບບໍ່ລວມ. ໃນເບື້ອງຕົ້ນອາດປາກົດຄືກັບວ່າເປັນຄວາມຂັດແຍ້ງກັນ, ແຕ່ຂໍ້ເທັດຈິງທີ່ລູກໃຊ້ຄຳວ່າ “ປະມານ” ຊີ້ບອກວ່າທ່ານກຳລັງເວົ້າໃນແງ່ຂອງການນັບແບບລວມ, ແລະ ເມື່ອມັດທາຍ ແລະ ມາຣະໂກກ່າວວ່າ “ຫຼັງຈາກຫຼັກມື້,” ພວກທ່ານກໍກຳລັງຊີ້ບອກວ່າພວກທ່ານນັບສະເພາະມື້ເຕັມໆ ແລະ ບໍ່ໄດ້ນັບມື້ທີ່ເລີ່ມຕົ້ນຊ່ວງເວລາແປດມື້ນັ້ນ ຫຼື ມື້ທີ່ສິ້ນສຸດຊ່ວງເວລາແປດມື້ນັ້ນ. ຄວາມແຕກຕ່າງນີ້ກໍອາດໃຫ້ເກີດສັນຍາລັກທາງຕົວເລກສອງຢ່າງສຳລັບຊ່ວງເວລາດຽວກັນ; ຢ່າງໜຶ່ງຄືເລກແປດ ແລະ ອີກຢ່າງໜຶ່ງຄືຫຼັກມື້.

ສົງຄາມຖືກສະຖາປະນາໂດຍພະຍານສອງປະການຂອງໄລຍະຫຼັກ ຫຼືແປດມື້ ຈາກ Caesarea Philippi ແລະ ພູເຂົາແຫ່ງການປ່ຽນພຣະກາຍ ກໍຄືວ່າ ໃນໄລຍະທີ່ພຣະຄຣິດຊົງປະທັບຕາຄົນໜຶ່ງແສນສີໝັ້ນສີຟ້ານັ້ນ ຈຳນວນແປດເປັນຕົວແທນຂອງແປດຊີວິດຢູ່ໃນນາວາຂອງໂນອາ ແລະ ຫຼັກມື້ເປັນຕົວແທນຂອງຄຣິດສະຕະຈັກທີ່ຖືກຄື Philadelphia ຜູ້ຊົງຖືກກຳນົດໄວ້ໃຫ້ເປັນຄຣິດສະຕະຈັກທີ່ແປດ ຄື ຊົງເກີດຈາກທັງເຈດ. ພວກເຂົາຖືກປ່ຽນໃຫ້ເປັນທີ່ແປດໃນການຖວາຍສະຫງ່າລາສີແກ່ Moses, Elijah ແລະ Christ. ການຖວາຍສະຫງ່າລາສີຢູ່ເທິງພູເຂົານັ້ນ ຍັງຖືກເຮັດໃຫ້ເປັນແບບຢ່າງໄວ້ວ່າໜ້າໂດຍການຖວາຍສະຫງ່າລາສີຢູ່ເທິງພູເຂົາໃນປະຫວັດຂອງ Moses. ເມື່ອໂມເຊຂຶ້ນໄປເທິງພູ ທ່ານໄດ້ນຳພວກຜູ້ເຖົ້າເຈດສົບຄົນ ແລະ ໂຢຊອຍໄປກັບທ່ານ.

ແລ້ວ ໂມເຊ ກໍໄດ້ຂຶ້ນໄປ ພ້ອມກັບ ອາໂຮນ, ນາດາບ, ອາບຮູ ແລະພວກຜູ້ເຖົ້າເຈດສົບຄົນຂອງອິດສະຣາເອນ. ແລະພວກເຂົາໄດ້ເຫັນ ພຣະເຈົ້າແຫ່ງອິດສະຣາເອນ; ແລະພາຍໃຕ້ພຣະບາດຂອງພຣະອົງ ມື້ດັ່ງພົ້ນທົນໄວ້ດ້ວຍຫົນໄພລົນ, ແລະໃສແຈ້ງດັ່ງຟ້າສະຫວັນເອງ.

ແລະພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຍືນພຣະຫັດລົງໃຫດບັນດາຜູ້ມີກຽດໃນພວກລູກຫລານອົດສະຣາເອນ;
ພວກເຂົາໄດ້ເຫັນພຣະເຈົ້າ ແລະໄດ້ກິນແລະດື່ມ. ແລະພຣະເຢເຮໂຫວາໄດ້ກ່າວແກ່ໂມເຊວ່າ,
“ຈົ່ງຂຶ້ນມາຫາເຮົາເທິງພູ ແລະຢູ່ທີ່ນັ້ນ; ແລະເຮົາຈະໃຫ້ແຜ່ນຫີນແກ່ເຈົ້າ, ທັງພຣະບັນຍັດ
ແລະພຣະຄໍາສັ່ງທັງຫລາຍທີ່ເຮົາໄດ້ຂຽນໄວ້ ເພື່ອເຈົ້າຈະໄດ້ສອນພວກເຂົາ.”

ແລະ ໂມເຊ ໄດ້ລຸກຂຶ້ນ ພ້ອມກັບ ໂຢຊວຍ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານ; ແລະ ໂມເຊ ໄດ້ຂຶ້ນໄປຍັງພູຂອງພຣະເຈົ້າ.
ແລະ ທ່ານໄດ້ກ່າວແກ່ພວກຜູ້ເຖົ້າວ່າ, “ຈົ່ງຄອຍພວກເຮົາຢູ່ທີ່ນີ້”
ຈົນກວ່າພວກເຮົາຈະກັບມາຫາພວກທ່ານອີກ; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງແມ່, ອາໂຣນ ແລະ ເຮົາຢູ່ກັບພວກທ່ານ:
ຖ້າຜູ້ໃດມີຄິດຄວາມຫຼົງລະອັນໃດ, ໃຫ້ຜູ້ນັ້ນໄປຫາທ່ານທັງສອງ.”

ແລະ ໂມເຊໄດ້ຂຶ້ນໄປເທິງພູ ແລະ ມີເມກຫຼັງປົກຄຸມພູນັ້ນ. ແລະ
ພະສົຣິລັດສະໝຂອງພຣະຢາເວໄດ້ສະຖິດຢູ່ເທິງພູຊົນາຍ ແລະ ເມກນັ້ນໄດ້ປົກຄຸມພູໄວ້ຫຼັກມື້; ແລະ
ໃນວັນທີ່ຈັດ ພຣະອົງໄດ້ຊົງເອົາໂມເຊອອກຈາກທ່າມກາງເມກນັ້ນ. ແລະ
ທັດສະນະແຫ່ງພະສົຣິລັດສະໝຂອງພຣະຢາເວ ເປັນເໝືອນໄຟທີ່ຜິ້ງຜ່ານຢູ່ເທິງຍອດພູ
ໃນສາຍຕາຂອງບັນດາລູກຫລານອົດສະຣາເອນ. ແລະ ໂມເຊໄດ້ເຂົ້າໄປໃນທ່າມກາງເມກນັ້ນ ແລະ
ໄດ້ຂຶ້ນໄປເທິງພູ; ແລະ ໂມເຊຢູ່ເທິງພູສູງສຸດ ແລະ ສືບຄົນ. Exodus 24:9–18.

ຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດ ແມ່ນການຄົ້ນຄວ້າຂອງບຸດສາວຂອງໂຢຣັສ,
ສອດຄ່ອງກັບການບໍ່ຕີສະມາຂອງພຣະຄຣິດ. ແລ້ວຫຼັກມື້ຕໍ່ມາ ກໍໄດ້ມີພູເຂົາແຫ່ງການບ່ຽນພຣະກາຍ
ຊົງເປັນທູດສະຫວັນອົງທີສອງ, ອັນໄດ້ນຳໄປສູ່ໄມ້ກາງແຂນ ຊົງເປັນທູດສະຫວັນອົງທີສາມ.
ໃນຖານະເປັນທູດສະຫວັນອົງທີສອງ, ພູເຂົານັ້ນມີພະຍານສອງຊັ້ນ, ໃນຄວາມໝາຍວ່າ
ການກ່າວຕັດຂອງພຣະບໍດາທີ່ພູເຂົານັ້ນ ເຊື່ອມຕໍ່ກັບເສັ້ນທຳສອງຂອງສາມ. ສາມຄັ້ງທີ່ເບີໂຕ, ຢາໂກໂບ ແລະ
ໂຢຣັນ ໄດ້ເປັນແຂກຜູ້ຖືກຄັດເລືອກເປັນພິເສດຂອງພຣະຄຣິດ, ແລະສາມຄັ້ງທີ່ພຣະບໍດາໄດ້ກ່າວຕັດ,
ທັງສອງສິ່ງຕ່າງກໍຊັບອກເຖິງການສຳແດງຄັ້ງທີສອງຂອງພຣະສຸຣະສຽງຂອງພຣະບໍດາ,
ແລະຄັ້ງທີສອງທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ນຳເປີໂຕ, ຢາໂກໂບ ແລະ ໂຢຣັນໄປນຳ ກໍແມ່ນພູເຂົາແຫ່ງການບ່ຽນພຣະກາຍ.
ໝາຍຫຼັກທີສອງຂອງພູເຂົານັ້ນມີພະຍານສອງຊັ້ນຄືພຣະສຸຣະສຽງຂອງພຣະບໍດາ ແລະ ສານສັດທັງສາມ,
ເພາະວ່າຂ່າວສານອົງທີສອງຍ່ອມຊັບອກເຖິງ “ການທົບຊ້ອນ” ສະເໝີ.

ຊ່ວງເວລາຫຼັກຊົ່ວໂມງລະຫວ່າງການຖວາຍບູຊາໃນຕອນແລງແລະຕອນເຊົ້າ ຊົງຖືກສະແດງໂດຍຫຼັກວັນຂອງ
Matthew ແລະ Mark ນັບຈາກ Caesarea Philippi ໄປເຖິງພູເຂົາ ກໍຖືກສະແດງໂດຍຫຼັກວັນຂອງ Moses
ຈົນກວ່າທ່ານຈະຖືກເອົາເຂົ້າໄປໃນເມກໃນວັນທີ່ຈັດ.

ເສັ້ນນັ້ນເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍເວລາແຫ່ງການຄອຍຖ້າຂອງທູດອົງທີສອງ, ດັ່ງທີ່ໂມເຊໄດ້ສັ່ງພວກຜູ້ເຖົ້າເຈັດສິບຄົນໃຫ້
“ຄອຍຖ້າ” ຈົນກວ່າທ່ານຈະກັບຄືນມາ. ຫຼັກມື້ທຳອິດໃນເສັ້ນນັ້ນຖືກແຍກອອກ, ແຕ່ຍັງເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງ 46
ມື້ໃດຍລວມ. ຫຼັກມື້ນັ້ນເປັນຊ່ວງເວລາທີ່ນຳໄປສູ່ການທົດສອບຄັ້ງທີສາມ, ຊົງຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍສືບສົມມື້.
ສືບສົມຫຼັກມື້ເປັນສັນຍະລັກຂອງພຣະວິຫານ,
ຫຼັກມື້ນັ້ນຄືຫຼັກຊົ່ວໂມງຈາກການສັນພຣະຊົນຂອງພຣະຄຣິດເຖິງເທດສະການເພນເຕກອດ,
ຫຼັກຊົ່ວໂມງຈາກການຖືກຄັງໄມ້ກາງແຂນຂອງພຣະອົງເຖິງການສັນພຣະຊົນຂອງພຣະອົງ, ຫຼັກຊົ່ວໂມງຈາກ
Caesarea ຫາ Caesarea ແລະຫຼັກຊົ່ວໂມງຂອງເປີໂຕໃນຫ້ອງຊົນເທິງເຖິງພຣະວິຫານ.
ໂມເຊກຳລັງຮັບພຣະບັນຍັດແຫ່ງພັນທະສັນຍາ, ແລະຮັບຄຳແນະນຳກ່ຽວກັບວິທີຢືນຢັນພຣະວິຫານ.
ເຖິງແມ່ນວ່າພຣະຄຳພີກ່າວວ່າບໍ່ມີມະນຸດຜູ້ໃດໄດ້ເຫັນພຣະເຈົ້າ, ແຕ່ພວກຜູ້ເຖົ້າ
“ໄດ້ເຫັນພຣະເຈົ້າຂອງອົດສະຣາເອນ.”

ການຖວາຍພຣະສະຫງ່າຣາສິດເພຣະເຈົ້າເທິງພູພ້ອມກັບໂມເຊແລະພວກຜູ້ເຖົ້າ
ເປັນແບບຢ່າງລ່ວງໜ້າຂອງການຖວາຍພຣະສະຫງ່າຣາສິດເທິງພູແຫ່ງການຈຳແລງພຣະກາຍ.
ທັງສອງເຫດການລ້ວນມີຊ່ວງເວລາຫຼັກມື້ໃນນັ້ນ.

ເສັ້ນຂອງໂມເຊລວມທັງເວລາແຫ່ງການຄອຍຖ້າຂອງທູດອົງທີ່ສອງ
ແລະສະສົບຫົກມືຄົບຖ້ວນທີ່ເປັນຕົວແທນຂອງພຣະວິຫານ. ສະສົບມີທຳນຳໄດ້ຮັບພຣະບັນຍັດນັ້ນ
ເປັນຕົວແທນຂອງການປະທັບຕາ.

ເປໂຕໄດ້ຢູ່ທີ່ເຊລາຣີຍາ ຟິລິບປ໌ໃນຊົ່ວໂມງທີສາມ, ໃນຂະນະທີ່ກຳລັງເດີນທາງໄປຍັງເຊລາຣີຍາ ມາຣ໌ຕິມາ
ໃນຊົ່ວໂມງທີຫ້າ, ແລະໃນຫົກຫາແປດວັນ ລາວກຳລັງພົ້ນ, ພັກຄ້າງຢູ່ກັບຜູ້ຖືກຈັດສົບຄົນຂອງໂມເຊ,
ເມື່ອລາວເຫັນນິມິດແຫ່ງພຣະອົງຜູ້ຊົງຮັບພຣະສິຣິ, ດັ່ງທີ່ດານເຮອນໄດ້ເຫັນໃນບົດທີ່ສິບ.
ດານເຮອນໄດ້ເຫັນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໜ້າຕໍ່ໜ້າ, ເຊັ່ນດຽວກັນກັບກິດເຮອນ ແລະຜູ້ຖືກຈັດສົບຄົນ.
ພູແຫ່ງການຊົງປ່ຽນພຣະສະພາບແມ່ນບ່ອນທີ່ຂະບວນການລາໂອດິກຍຂອງໜັງແສນສະໜິນສີຟ້ນ
ຖືກປ່ຽນໃຫ້ເປັນຂະບວນການຟື້ນຟູຂອງໜັງແສນສະໜິນສີຟ້ນ.
ພວກເຂົາກາຍເປັນຄຣິສຕະຈັກທີ່ເປດ ຊົງເປັນຄຣິສຕະຈັກທີ່ຫົກ; ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຮົາຈຶ່ງເຫັນຫົກວັນ
ແລະແປດວັນ.

ຫົກຊົ່ວໂມງນັບແຕ່ການຖືກຕອກໄມ້ກາງແຂນຈົນເຖິງການສັນພຣະຊົນຂອງພຣະອົງ,
ຫົກຊົ່ວໂມງຂອງເພນເຕກອດ, ຫົກຊົ່ວໂມງຈາກເຊລາຣີຍາເຖິງເຊລາຣີຍາ,
ຫົກມື້ໃນສະໄໝແຫ່ງການປ່ຽນພຣະສະພາບ ແລະ ຫົກມື້ຂອງໂມເຊທີ່ນຳໄປສູ່ສະສົບມື້ແມ່ນເສັ້ນດຽວກັນ.
ລະຫວ່າງເຊລາຣີຍາ ຟິລິບປ໌, ຊົງຄື Panium, ແລະ ກົດໝາຍວັນອາທິດ,
ຄົນໜັງແສນສະໜິນສີຟ້ນຖືກປະທັບຕາ. ການປະທັບຕານັ້ນກໍ່ໃຫ້ເກີດການແບ່ງແຍກ.

ແລະຂ້າພະເຈົ້າ ດານເຮອນ ພຽງຜູ້ດຽວໄດ້ເຫັນນິມິດນັ້ນ;
ເພາະບັນດາຜູ້ຊາຍທີ່ຢູ່ກັບຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນນິມິດນັ້ນ;
ແຕ່ຄວາມສັນສະເໜີອັນໃຫຍ່ໄດ້ຕົກເທິງເຂົາທັງຫຼາຍ, ຈົນພວກເຂົາໄດ້ໜີໄປຊ່ອນຕົວ. ດານເຮອນ 10:7.

ໂມເຊໄດ້ແຍກອອກຈາກພວກຜູ້ຖືກຈັດສົບທ່ານກ່າວວ່າ, “ຈົ່ງຄອຍຖ້າພວກເຮົາຢູ່ນີ້
ຈົນກວ່າພວກເຮົາຈະກັບມາຫາທ່ານອີກ.” ໂມເຊໄດ້ແຍກອອກຈາກພວກຈັດສົບໃນເວລາແຫ່ງການຄອຍຖ້າ,
ແລະຈັດສົບອາທິດເປັນຕົວແທນຂອງເວລາແຫ່ງການທົດລອງສຳລັບຊົນຊາດແຫ່ງພັນທະສັນຍາເດີມ.
ເມື່ອອາທິດທີ່ຈັດສົບໄດ້ສິ້ນສຸດລົງ,
ແລະອາທິດທີ່ຈັດສົບນັ້ນແມ່ນອາທິດອັນບໍ່ລົບສຸດທິພຣະຄຣິດໄດ້ຮັບຮອງພັນທະສັນຍາກັບຫຼາຍຄົນ,
ເມື່ອນັ້ນພຣະຄຣິດຈຶ່ງໄດ້ແຍກອອກຢ່າງສົມບູນຈາກຊົນຊາດແຫ່ງພັນທະສັນຍາເດີມ.
ໄລຍະເວລາທີ່ຊົນຊາດແຫ່ງພັນທະສັນຍາເດີມສາມາດແກ້ໄຂບັນຫາລືອດໄຫຼຂອງຕົນ,
ຊົງສຳລັບພວກເຂົາແມ່ນການເຊື່ອວ່າຕົນໄດ້ຮັບຄວາມລອດໂດຍລືອດຂອງອັບຣາຮາມ, ໄດ້ສິ້ນສຸດລົງແລ້ວ
ແລະພຣະພິມມະຈາຣີອາຍຸສິບສອງປີໄດ້ຖືກບຸກໃຫ້ຄົນມາເພື່ອຮັບໃຊ້.
ເມື່ອເວລາແຫ່ງການຄອຍຖ້າໄດ້ລົງສິ້ນສຸດ, ໂມເຊໄດ້ຮັບພຣະບັນຍັດແຫ່ງພັນທະສັນຍາ
ແລະຄຳແນະນຳສຳລັບການຍົກຕັ້ງພຣະວິຫານ.

ເມື່ອເປໂຕ, ຢາໂກໂບ ແລະ ໂຢຮັນ ຢູ່ເທິງພູນັ້ນ, ການປະທັບຕາປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ
ການຖືກຍົກຂຶ້ນຂອງພວກເຂົາໃນພາຍຫຼັງເປັນທຸງສັນຍານ ຍ່ອມເປັນຕົວແທນໃຫ້ເຫັນປະຊາຊົນແຫ່ງພັນທະສັນຍາ
ເຫຼົ່ານັ້ນໃນຖານະເປັນພຣະວິຫານຂອງຄົນໜັງແສນສະໜິນສີຟ້ນ. ຈາກນັ້ນ
ບັນດາຄົນງານໃນຊົ່ວໂມງທີ່ສິບເອັດກໍ່ຖືກຮ່ວມເຂົ້າກັບພຣະວິຫານນັ້ນ.

ດັ່ງນັ້ນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດຕັ້ງນີ້ວ່າ, ຈົ່ງຮັກສາຄວາມຍຸດຕິທຳ ແລະຈົ່ງປະພຶດຄວາມຊອບທຳ;
ເພາະຄວາມລອດຂອງເຮົາໃກ້ຈະມາເຖິງແລ້ວ ແລະຄວາມຊອບທຳຂອງເຮົາໃກ້ຈະຖືກເປີດເຜີຍ.
ບຸກຄົນຜູ້ທີ່ກະທຳສິນກົດເປັນສຸກ ແລະບຸດແຫ່ງມະນຸດຜູ້ທີ່ຍຶດໝັ້ນໄວ້ກໍ່ເປັນສຸກ;
ຜູ້ທີ່ຮັກສາວັນຊະບາໃຕບໃຫ້ເປັນມົນທົນ ແລະຍັບຢັ້ງມືຂອງຕົນຈາກການກະທຳຄວາມຊົ່ວໃດໆ.
ຢ່າໃຫ້ລູກຫຼານຂອງຕົນຕ່າງດ້ວ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ຂ້າຜູກພັນກັບອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເວົ້າວ່າ,

“ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ແຍກຂ້າງອ້ອມອອກຈາກປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງຢ່າງສົມເຊີຍ; ແລະຢ່າໃຫ້ຂັ້ນທີ່ເວົ້າວ່າ, “ເບີ້ແມ, ຂ້ານ້ອຍເປັນຕົ້ນໄມ້ແຫ້ງ.” ເພາະອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດແກ່ພວກຂັ້ນທີ່ຜູ້ຮັກສາວັນຊະບາໂຕຂອງເຮົາ, ເລືອກສົ່ງທົດເຮົາໃຈ, ແລະຍຶດໝັ້ນພັນທະສັນຍາຂອງເຮົາໄວ້ວ່າ; ເຮົາຈະປະທານສະຖານທີ່ເລະນາມໃຫ້ແກ່ເຂົາພາຍໃນນິເວດຂອງເຮົາ ແລະພາຍໃນກຳແພງຂອງເຮົາ ທີ່ດຶກວ່າການມີບຸດຊາຍແລະບຸດສາວ; ເຮົາຈະປະທານນາມອັນເປັນນິດໃຫ້ແກ່ເຂົາ ຊຶ່ງຈະບໍ່ຖືກຕັດຂາດ. ສ່ວນລູກຫຼານຂອງຄົນຕ່າງດ້າວ, ຜູ້ທີ່ເຂົ້າຜູກພັນກັບອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເພື່ອປະຕິບັດພຣະອົງ ແລະເພື່ອຮັກນາມແຫ່ງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເພື່ອເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ, ຄືທຸກຄົນທີ່ຮັກສາວັນຊະບາໂຕບໍ່ໃຫ້ເປັນມົນທົນ ແລະຍຶດໝັ້ນພັນທະສັນຍາຂອງເຮົາໄວ້; ເຮົາຈະນຳເຂົາໄປຍັງພູບໍລິສຸດຂອງເຮົາ ແລະຈະເຮັດໃຫ້ເຂົາຊົມບານໃນນິເວດແຫ່ງການອະທິຖານຂອງເຮົາ; ເຄື່ອງບູຊາເຜົາທັງໝົດ ແລະເຄື່ອງສັກກາລະບູຊາຂອງເຂົາຈະເປັນທີ່ຍອມຮັບເທິງແທນບູຊາຂອງເຮົາ; ເພາະນິເວດຂອງເຮົາຈະຖືກເອີ້ນວ່າ ເປັນນິເວດແຫ່ງການອະທິຖານສຳລັບປະຊາຊົນທັງປວງ.

ພຣະອົງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງຮວບຮວມພວກທີ່ຖືກຂັບໄລ່ອອກຈາກອົດສະຣາເອນຕັດວ່າ, “ເຮົາຍັງຈະຮວບຮວມຄົນອື່ນເຂົ້າມາຫາເຂົາອີກ ນອກຈາກພວກທີ່ໄດ້ຖືກຮວບຮວມເຂົ້າມາຫາເຂົາແລ້ວ.” ເອຊາຍາ 56:1–8.

ເປັຕ, ຢາໂກໂບ ແລະ ໂຢຮັນ, ພ້ອມທັງ ໂມເຊ ເປັນຕົວແທນຂອງ “ພວກທີ່ຖືກຂັບໄລ່ອອກຈາກອົດສະຣາເອນ,” ຜູ້ທີ່ຖືກພົ້ນອ້າງຂອງຕົນຂັບໄລ່ອອກ ຜູ້ຊົງກຽດຊັງພວກເຂົາ.

ດັ່ງນັ້ນ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດດັ່ງນັ້ນວ່າ, ສະຫວັນເປັນພຣະທຶນັ້ງຂອງເຮົາ ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກເປັນທີ່ຮອງພຣະບາດຂອງເຮົາ: ດັ່ງນັ້ນ ເຮືອນອັນໃດທີ່ພວກເຈົ້າຈະສ້າງໃຫ້ເຮົາ? ແລະ ສະຖານທີ່ພັກຂອງເຮົາຢູ່ທີ່ໃດ?

ເພາະວ່າສົງທັງປວງເຫຼົ່ານັ້ນ ມີຂອງເຮົາໄດ້ສ້າງຂຶ້ນ, ແລະສົງທັງປວງເຫຼົ່ານັ້ນກໍໄດ້ເກີດມີຂຶ້ນ, ພຣະຢາເວກວ່າດັ່ງນັ້ນ: ແຕ່ເຮົາຈະເບີ້ຄົນນີ້ ຄືຜູ້ທີ່ຍາກຈົນ ແລະມີຈິດໃຈສຳນຶກຜົດ, ແລະຕົວສັນຢູ່ຕໍ່ພຣະວາຈາຂອງເຮົາ. ຜູ້ທີ່ຂ້າງວຸດຜູ້ໜຶ່ງ ກໍ່ໝອນກັບວ່າເຂົາໄດ້ຂ້າຄົນໜຶ່ງ; ຜູ້ທີ່ຖືວ່າຍລຸກແກະເປັນບູຊາ ກໍ່ໝອນກັບວ່າເຂົາໄດ້ຕັດຄໍໝາ; ຜູ້ທີ່ຖືວ່າຍເຄື່ອງບູຊາ ກໍ່ໝອນກັບວ່າເຂົາໄດ້ຖືວ່າຍເລືອດໝາ; ຜູ້ທີ່ເຜົາກຳຍານ ກໍ່ໝອນກັບວ່າເຂົາໄດ້ອ້ອຍພອນແກ່ຮູບເຄົາລົບ. ແມ່ນແທ້, ພວກເຂົາໄດ້ເລືອກທາງຂອງຕົນເອງ, ແລະຈິດວິນຍານຂອງພວກເຂົາກໍພໍໃຈໃນສົງຄວາມສະອິດສະອຽນຂອງຕົນ. ເຮົາກໍຈະເລືອກຄວາມຫລອກລວງຂອງພວກເຂົາ, ແລະຈະນຳຄວາມຍື່ນກົວຂອງພວກເຂົາມາເຖິງພວກເຂົາ; ເພາະເມື່ອເຮົາເອີ້ນ ກໍ່ມີຜູ້ໃດຕອບ; ເມື່ອເຮົາເວົ້າ ພວກເຂົາກໍບໍ່ຟັງ; ແຕ່ພວກເຂົາໄດ້ກັກຄວາມຊົ່ວຕໍ່ໜ້າຕາຂອງເຮົາ, ແລະເລືອກສົ່ງທົດເຮົາບໍ່ພໍໃຈ.

ຈົ່ງຟັງພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ທ່ານທັງຫຼາຍຜູ້ທີ່ຕົວສັນດ້ວຍຄວາມຄາລົບຕໍ່ພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະອົງ; ພວກພົນອ້າງຂອງທ່ານຜູ້ທີ່ກຽດຊັງທ່ານ, ຜູ້ທີ່ຂັບໄລ່ທ່ານອອກໄປເພາະນາມຂອງເຮົາ, ໄດ້ກ່າວວ່າ, “ຂໍໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຮັບພຣະສັອຮີ”; ແຕ່ພຣະອົງຈະຊົງປາກົດເພື່ອຄວາມຊົມບານຂອງທ່ານ, ແລະພວກເຂົາຈະໄດ້ອັບອາຍ. ເອຊາຍາ 66:1–5.

ຄຳວ່າ “ຄວາມຊົມຊື່ນຍືນດີ” ປາກົດຢູ່ໃນພຣະຄຳພີຫຼາຍຄັ້ງແລະຫຼາຍຮູບແບບ, ເຊັ່ນດຽວກັນກັບຄຳວ່າ “ອັບອາຍ.” ໃນບໍລິບົດຂອງຂ່າວສານທີ່ເປັຕໄດ້ນຳມາຈາກພຣະທຳໂຢເອນ, ຄວາມອັບອາຍກັບຄວາມຊົມຊື່ນຍືນດີເປັນຄູ່ຂະໜານກັນ, ດັ່ງເຊັ່ນຄົນມີບັນຍາກັບຄົນໂງ່ ຫຼື ເຂົ້າສາລີກັບຫຍ້າລະຫວ່າງ. ຄວາມອັບອາຍແລະຄວາມຊົມຊື່ນຍືນດີເປັນຕົວແທນ, ໃນບໍລິບົດຂອງໂຢເອນ,

ສຳລັບຜູ້ທີ່ມີນັ້ນ, ຫຼືຂ່າວສານຜົນປາຍລະດູ, ກົງກັນຂ້າມກັບຜູ້ທີ່ບໍ່ມີ.
ກ່າວເມື່ອທ່ານເຫັນລາຍລະອຽດນີ້ທ່ານນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຈະເຂົ້າເຖິງຄວາມໝາຍອັນເລິກຊຶ້ງຂອງຄຳວ່າ,
“ພວກພົນອົງຂອງພວກເຈົ້າທີ່ກຽດຊັງພວກເຈົ້າ ທີ່ຂັບໄລ່ພວກເຈົ້າອອກໄປເນື່ອງດ້ວຍນາມຂອງເຮົາ.”
ພວກພົນອົງເຫຼົ່ານັ້ນຄືຜູ້ທີ່ໃນ Spalding and Magan, page one and two, ໄດ້ຖືກເອີ້ນວ່າ “nominal
Adventists, like Judas,” ຜູ້ທີ່ຈະ “betray us to the Catholics,” “for they hated us on account of
the Sabbath, for they could not refute it.” ພົນອົງຂອງພວກເຈົ້າທີ່ກຽດຊັງພວກເຈົ້າ
ຂັບໄລ່ພວກເຈົ້າອອກໄປເພາະຂ່າວສານເລື່ອງວັນຊະບາໂຕຂອງແຜ່ນດິນ, Moses seven times,
ຊຶ່ງບໍ່ອາດຈະຖືກຫັກລ່າງໄດ້. ປະເດັນຢູ່ທີ່ນີ້ຄື ທ່ານຖືກຂັບອອກໄປເນື່ອງດ້ວຍການໂຕ້ຖຽງທາງຫຼັກຄຳສອນ,
ການອະພິບາຍໂຕວ່າທຶ, ດັ່ງທີ່ອີຊາຍາໄດ້ເອີ້ນມັນ,
ແລະການໂຕ້ຖຽງທາງຫຼັກຄຳສອນນັ້ນກໍ່ຄືຂ່າວສານຂອງຜົນປາຍລະດູ.

ໂຍເອນເອີ້ນຂ່າວສານນັ້ນວ່າ “ເຫຼືອອະງຸ່ນໃໝ່,” ແລະຖ້າທ່ານມີຂ່າວສານນັ້ນ ທ່ານກໍ່ມີຄວາມຊື່ນບານ.
ຖ້າທ່ານບໍ່ມີມັນ ທ່ານຈະຕົ້ນຂຶ້ນເໝືອນດັ່ງພວກຂີ້ເມົາໃນໂຍເອນ
ແລະພົບວ່າເຫຼືອອະງຸ່ນໃໝ່ນັ້ນຖືກຕັດອອກຈາກບາກຂອງທ່ານ. ໃນຈຸດນັ້ນ ທ່ານຈະ “ອັບອາຍ”
ໃນຄວາມໝາຍທາງຄຳພະຍາກອນ. ຈຳພວກທີ່ມີນັ້ນມັນນັ້ນ ມີຄວາມຊື່ນບານ
ແລະຈຳພວກທີ່ບໍ່ມີນັ້ນມັນນັ້ນກໍ່ອັບອາຍ. ນັ້ນມັນນັ້ນກໍ່ແມ່ນເຫຼືອອະງຸ່ນໃໝ່ເຊັ່ນກັນ,
ແລະມັນກ່ຽວພັນກັບຄວາມຊື່ນບານ. ດ້ວຍເຫດນີ້ ເອຊາຍາຈຶ່ງກ່າວວ່າ, “ຈົ່ງຟັງພຣະວະຈະນະຂອງພຣະຢາເວ.”
ຈຳພວກໜຶ່ງເລືອກທີ່ຈະຟັງ, ແລະອີກຈຳພວກໜຶ່ງບໍ່ເອົາໃຈໃສ່ສຽງແກຂອງແກ.
ເອຊາຍາໄດ້ລະບຸຈຳພວກທີ່ຟັງນັ້ນໄວ້ຢ່າງຈົ່ງໃຈ ເມື່ອທ່ານກ່າວວ່າ,
“ພວກເຈົ້າທີ່ສືບສະທ້ານຕໍ່ພຣະວະຈະນະຂອງພຣະອົງ.”
ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຮອບຮວມຜູ້ທີ່ໄດ້ຖືກຂັບອອກເນື່ອງຈາກຂ່າວສານທີ່ມາເຖິງໃນ 9/11,
ແລະໃນວັນກົດໝາຍວັນອາທິດ ພຣະອົງຊົງຮອບຮວມບັນດາຄົນຂັ້ນທີຂອງເອຊາຍາ,
ຜູ້ຊົງຖືກນຳສະເໜີເປັນດັ່ງຕົນໄມ້ແຕ່ງ. ຖ້າພວກເຂົາຈະຍຶດຖືພັນທະສັນຍາໄວ້
ພວກເຂົາຈະບໍ່ຖືກແຍກອອກຈາກພູບໍລິສຸດຂອງພຣະເຈົ້າອີກຕໍ່ໄປ.

ຂັ້ນທີຫຼືຕົ້ນໄມ້ແຕ່ງ ເປັນຕົວແທນຂອງຄວາມຕາຍ. ຂັ້ນທີບໍ່ສາມາດສືບພັນໄດ້ ແລະ ຕົ້ນໄມ້ແຕ່ງກໍ່ບໍ່ມີຊີວິດ.
ຄຳສັນຍາຄື ຖ້າຊາວຕ່າງຊາດເຫຼົ່ານັ້ນ ຫຼືຄົນງານໃນຊົ່ວໂມງທີ່ສືບເອົາ
ຈະຍອມຮັບພັນທະສັນຍາທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍວັນຊະບາໂຕ, ພວກເຂົາຈະມີບຸດຊາຍ ແລະ ບຸດຍິງ.
ພຣະອົງຊົງຮອບຮວມພວກທີ່ຖືກຂັບໄລ່ອອກຈາກອົສຕຣາເລຍກອນ,
ຈາກນັ້ນຊົງຍົກພວກທີ່ຖືກຂັບໄລ່ອອກນັ້ນຂຶ້ນເປັນທຸງສັນຍານ ແລະ
ຈາກນັ້ນຊົງຮອບຮວມຝູງແກະອື່ນຂອງພຣະອົງ. ການຮອບຮວມຄັ້ງທຳອິດ ແລະ ຄັ້ງທີສອງ
ເປັນຕົວແທນຂອງຊ່ວງເວລາຈາກ 9/11 ຈົນເຖິງກົດໝາຍວັນອາທິດ ເມື່ອພຣະວິນຍານບໍລິສຸດກຳລັງປະພົມ,
ແລະ ອີກທັງຊ່ວງເວລາຈາກກົດໝາຍວັນອາທິດຈົນເຖິງເວລາທີ່ Michael ລຸກຂຶ້ນ ແລະ
ຜົນປາຍຖືກເທລົງຢ່າງບໍ່ຈຳກັດ. ໃນທັງສອງຊ່ວງເວລາ ຜົນປາຍເປັນຂ່າວສານໜຶ່ງ ຊຶ່ງຖ້າທ່ານມີ
ມັນນຳຄວາມຊື່ນຊົມຍິນດີມາໃຫ້, ແລະ ຖ້າທ່ານບໍ່ມີ ມັນນຳຄວາມອັບອາຍມາໃຫ້.

ພຣະທຳມັດທາຍໄດ້ຖືກແບ່ງອອກເປັນສາມແນວ,
ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງທູດສະຫວັນສາມອົງໃນພຣະນິມົດບົດທີ 14. ໃນແຕ່ລະແນວທັງສາມນັ້ນ
ກໍ່ຍັງປະກອບດ້ວຍຮູບແບບຍ່ອຍຂອງທູດສະຫວັນສາມອົງອີກດ້ວຍ. ແນວທີສອງ ຕັ້ງແຕ່ບົດທີ 11
ຈົນເຖິງບົດທີ 22 ເປັນສູນກາງ, ເພາະມັນເປັນທູດສະຫວັນອົງທີສອງ,
ຊຶ່ງຕັ້ງຢູ່ລະຫວ່າງທູດສະຫວັນອົງທີໜຶ່ງແລະອົງທີສາມ. ພຣະທຳມັດທາຍນັ້ນເອງກໍ່ເປັນແນວສູນກາງ,
ເມື່ອພວກເຮົາພິຈາລະນາບົດທີ 11 ຫາ 22
ໃນບໍລິບົດຂອງບົດແຫ່ງພັນທະສັນຍາໃນປະຖົມມະການແລະພຣະນິມົດ.

ຈຸດໃຈກາງຂອງສົບສອງບົດແຫ່ງພັນທະສັນຍາແມ່ນຂອງມັດທາຍ,
ແລະແນວກາງຂອງສາມແນວຂອງມັດທາຍກຳລັງໄດ້ໃນສົບສອງບົດດຽວກັນນັ້ນ.
ຈຸດໃຈກາງຂອງສົບສອງບົດນັ້ນຄືການປະທັບຕາຄົນໜຶ່ງແສນສີໝືນສີພັນຄົນ.
ຈຸດໃຈກາງນັ້ນຖືກແທນດ້ວຍສາມຂໍ້ພະຄຳພີ,
ຊຶ່ງສອດຄ່ອງກັບສາມຂໍ້ພະຄຳພີກາງຂອງສົບສອງບົດແຫ່ງພັນທະສັນຍາໃນປະຖົມມະການ ແລະ ພຣະນິມິດ.

ເປີເຕເປັນຈຸດໃຈກາງຂອງຈຸດໃຈກາງຂອງຈຸດໃຈກາງ,
ແລະທ່ານເປັນຕົວແທນຂອງເຈົ້າສາວຄຣິສຕຽນອົງທຳອິດແລະອົງສຸດທ້າຍ.
ນັ້ນແມ່ນລາຍເຊັນຂອງອັນພາແລະໂອເມກາ.
ບານໂມນໄດ້ປະທັບລາຍເຊັນຂອງພຣະອົງໄວ້ເທິງການປ່ຽນຊື່ຂອງເປີເຕເຊັນກັນ,
ເມື່ອພຣະອົງຊົງອອກແບບບົດສະນາແຫ່ງຊື່ຂອງເປີເຕໃນພາສາອັງກິດ.
ພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວກັບເປີເຕເປັນພາສາເຮັບເຮົາ, ແລະບົດສັນທະນານັ້ນໄດ້ຖືກບັນທຶກໄວ້ເປັນພາສາກຣີກ
ແລະຕໍ່ມາຈຶ່ງຖືກນຳໄປເປັນພາສາອັງກິດ. ໃນພາສາອັງກິດ, ບານໂມນໄດ້ຕັ້ງຊື່ເປີເຕໂດຍໃຊ້ອັກສອນຕົວທີ 16
ຂອງອັກສອນອັງກິດ, ຕາມດ້ວຍຕົວທີ 5, ຕາມດ້ວຍຕົວທີ 20, ຕາມດ້ວຍຕົວທີ 5 ແລະຕາມດ້ວຍຕົວທີ 18,
ໂດຍຊົງຮູ້ຢ່າງບໍ່ລົບລວງວ່າ ເມື່ອພຣະອົງ, ໃນຖານະບານໂມນ, ຊົງສ້າງຊື່ນີ້ຂຶ້ນ ຊື່ນັ້ນຈະຜ່ານຈາກພາສາເຮັບເຮົາ
ໄປສູ່ພາສາກຣີກ ແລະໄປສູ່ພາສາອັງກິດ. ພຣະອົງຍັງໄດ້ຊົງອອກແບບໄວ້ດ້ວຍວ່າ
ຊື່ໃນພາສາອັງກິດນັ້ນຈະເປີດໃຫ້ມີບົດສະນາແຫ່ງການຄຸມອັກສອນທັງຫ້າຕົວນັ້ນຕາມລຳດັບ
ເພື່ອໄປເຖິງຈຳນວນໜຶ່ງແສນສີໝືນສີພັນ. ບານໂມນ, ຜູ້ຊົງເປັນທັງອົງທຳອິດແລະອົງສຸດທ້າຍ,
ໄດ້ຊົງອອກແບບໄວ້ວ່າ ຕົວທຳອິດໃນຫ້າຕົວນັ້ນ
ແລະຕົວສຸດທ້າຍໃນຫ້າຕົວຂອງອັກສອນອັງກິດທີ່ປະກອບເປັນຊື່ Peter ແມ່ນອັກສອນຕົວທີ 16 ແລະຕົວທີ
18, ເພາະວ່າຊື່ Peter ຈະປາກົດຢູ່ໃນ Matthew 16:18.

ເຖິງແມ່ນວ່າເຮົາໄດ້ກ່າວເຖິງເປີເຕທັງໝົດນັ້ນແລ້ວ, ເຮົາຍັງຈຳເປັນຕ້ອງພິຈາລະນາເຖິງ "ອັດຕາສ່ວນຄຳ."
ອັດຕາສ່ວນຄຳນັ້ນຖືກສະແດງໂດຍ Matthew 16:18, ເພາະອັດຕາສ່ວນນັ້ນແມ່ນ 1.618.
ອັດຕາສ່ວນຄຳມີຄວາມກ່ຽວພັນກັບ fractals ໃນທຳມະຊາດ, ແລະເມື່ອ Palmoni ກຳນົດທິຕັ້ງຂອງເປີເຕໄວ້ໃນ
Matthew 16:18, Palmoni ກຳລັງຊີ້ບອກວ່າກະແຈພະຍາກອນທີ່ຖືກວາງໄວ້ເທິງບ່າຂອງ Eliakim ໃນ Isaiah
22:22, ແລະກະແຈພະຍາກອນທີ່ຖືກມອບໃຫ້ແກ່ເປີເຕແລະຄຣິດຕະຈັກໃນຂໍ້ຄວາມຕອນນັ້ນ, ລວມເຖິງ
fractals ແຫ່ງຄຳພະຍາກອນດ້ວຍ.

ເຊລາເຣຍ ຟິລິບໂປ້ໃນຊົ່ວໂມງທີສາມ ຈົນເຖິງ ເຊລາເຣຍ ມາຣີຕີນາ ໃນຊົ່ວໂມງທີຫົກ ເປັນພາບແບບ fractal
ຂອງຊົ່ວໂມງທີສາມເມື່ອພຣະຄຣິດຖືກຄົງໄວ້ເທິງໄມ້ກ້າງແຂນ
ຈົນເຖິງຊົ່ວໂມງທີຫົກເມື່ອໂກເນລີອັສສົງໄປເຊີນເປີເຕ. ລະດູການເພນເຕຄອດ
ຈາກຊົ່ວໂມງທີສາມແຫ່ງການຖືກຄົງໄມ້ກ້າງແຂນ ຈົນເຖິງເວລາທີ່ເປີເຕຢູ່ໃນພຣະວິຫານໃນວັນເພນເຕຄອດ
ໃນຊົ່ວໂມງທີຫົກ ເປັນພາບແບບ fractal ຂອງ 1,260 ວັນ ຈາກໄມ້ກ້າງແຂນຈົນເຖິງໂກເນລີອັສ.
ສາມເທື່ອທີ່ພຣະບິດາໄດ້ກ່າວ ເປັນພາບແບບ fractal ຂອງທູດສະຫວັນສາມອົງ
ເຊັ່ນດຽວກັນກັບສາມເທື່ອທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ນຳໄປແຕ່ພຽງ ເປີເຕ, ຍາໂກໂບ ແລະ ໂຢຮັນ. ຂໍ້ມູນຜ່າຍພະຍາກອນທີ່
ຖືກເຂົ້າລະຫັດໄວ້ໃນຂໍ້ພະຄຳທີ່ເປີເຕເປັນພາບປະກອບເຖິງຄົນໜຶ່ງແສນສີໝືນສີພັນນັ້ນ
ເລິກຊົງຢ່າງຍິ່ງເທົ່າກັບຄວາມຈິງໃດໆທີ່ຄອມມິນາ, ແຕ່ກະນັ້ນ ພວກເຮົາກໍຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຈັດວາງເປີເຕໄວ້ທີ່
Panium ໃນດານເອນ 11.

ພວກເຮົາຈະສືບຕໍ່ການສຶກສານີ້ໃນບົດຄວາມຖັດໄປ.

ເປີເຕ, ອັກຄະສາວົກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ, ເຖິງບັນດາຄົນຕ່າງດ້ວຍທີ່ຈະຈັດກະຈາຍຢູ່ໃນແຂວງບົນໂຕ,
ຄາລາເຕຍ, ກັບປາໂດເກຍ, ອາຊີ, ແລະ ບີທິເນຍ,

ຜູ້ທີ່ຖືກຊົງເລືອກໄວ້ຕາມພຣະບັນຍາລັງໜ້າຂອງພຣະເຈົ້າພຣະບໍດີ,
ໂດຍການຊົງຊໍາລະໃຫ້ບໍລິສຸດໂດຍພຣະວິນຍານ, ເພື່ອໃຫ້ເຊື້ອຟັງ ແລະ
ໄດ້ຮັບການປະພຶມດ້ວຍພຣະໂລຫິດຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ: ຂໍໃຫ້ພຣະຄຸນ ແລະ ສັນຕິສຸກ
ຈົງເພີ່ມທະວີແກ່ທ່ານທັງຫຼາຍ. ຂໍສັນລະເສີນພຣະເຈົ້າ ແລະ
ພຣະບໍດີແຫ່ງພຣະເຢຊູຄຣິດອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ,
ຜູ້ຊົງຕາມພຣະເມດຕາອັນອຸດົມບໍລິບູນຂອງພຣະອົງ
ໄດ້ຊົງໃຫ້ພວກເຮົາບັງເກດໃໝ່ເຂົ້າສູ່ຄວາມຫວັງອັນມີຊີວິດ
ໂດຍການຄົ້ນພຣະຊົນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດຈາກບັນດາຄົນຕາຍ, ເພື່ອຮັບມໍລະດົກທີ່ບໍ່ແກ່ເປື້ອນ,
ບໍ່ດ່າງພ້ອມ, ແລະ ບໍ່ຈາງຫາຍໄປ, ຊົງຖືກສະຫງວນໄວ້ໃນສະຫວັນເພື່ອພວກທ່ານ,
ຜູ້ທີ່ຖືກພະລັງຂອງພຣະເຈົ້າຮັກສາໄວ້ໂດຍຄວາມເຊື່ອ
ເພື່ອຄວາມລອດພົ້ນທີ່ພ້ອມຈະຖືກສຳແດງໃນວາລະສຸດທ້າຍ.

ໃນສົງຄ໌ນັ້ນ ພວກທ່ານຈົງຊົມຊົມຍິນດີຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ເຖິງແມ່ນວ່າບັດນີ້ຊົ່ວລະຍະໜຶ່ງ ຖ້າຈໍາເປັນ
ພວກທ່ານກໍກໍາລັງເປັນທຸກໂສກດ້ວຍການທົດລອງອັນນານາປະການ
ເພື່ອວ່າການພິສູດແຫ່ງຄວາມເຊື່ອຂອງພວກທ່ານ ຊົງປະເສດິກວ່າຄໍາທີ່ພິນາດໄປເສຍອີກ
ເຖິງແມ່ນວ່າຄໍານັ້ນຍັງຖືກພິສູດດ້ວຍໄຟ ກໍອາດຈະພົບວ່າເປັນເຫດໃຫ້ເກີດການສັນລະເສີນ ກຽດຕິຍົດ
ແລະ ສະຫງ່າລາສີ ໃນເວລາທີ່ພຣະເຢຊູຄຣິດຊົງປາກົດ ພຣະອົງນັ້ນ ແມ່ນພວກທ່ານຮັກ
ເຖິງແມ່ນວ່າບໍ່ເຄີຍເຫັນ; ໃນພຣະອົງນັ້ນ ເຖິງແມ່ນບັດນີ້ພວກທ່ານຍັງບໍ່ເຫັນພຣະອົງ ແຕ່ກໍຍັງເຊື່ອ ແລະ
ຊົມຊົມຍິນດີດ້ວຍຄວາມຍິນດີອັນບໍ່ອາດກ່າວອອກໄດ້ ແລະ ເຕັມດ້ວຍສະຫງ່າລາສີ
ໂດຍໄດ້ຮັບຜົນສຸດທ້າຍແຫ່ງຄວາມເຊື່ອຂອງພວກທ່ານ
ຄືຄວາມພົ້ນຂອງຈິດວິນຍານທັງຫຼາຍຂອງພວກທ່ານ.

ບັນດາຜູ້ພະຍາກອນທັງຫຼາຍໄດ້ສືບສວນແລະຄົ້ນຫາຢ່າງຂະຫຍັນກ່ຽວກັບຄວາມລອດນັ້ນ,
ຄືຜູ້ທີ່ໄດ້ພະຍາກອນເຖິງພຣະຄຸນທີ່ຈະມາເຖິງພວກທ່ານ. ພວກເຂົາໄດ້ຄົ້ນຫາວ່າເປັນເວລາໃດ
ທີ່ເປັນເວລາຢ່າງໃດ ທີ່ພຣະວິນຍານຂອງພຣະຄຣິດຜູ້ສະຖິດຢູ່ໃນພວກເຂົາໄດ້ຊີ້ບອກ,
ເມື່ອພຣະວິນຍານນັ້ນໄດ້ເປັນພະຍານໄວ້ວ່າໜ້າເຖິງຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງພຣະຄຣິດ
ແລະຖືກພຣະສິນທິຈະຕາມມາພາຍຫຼັງ. ໄດ້ມີການສຳແດງແກ່ພວກເຂົາວ່າ,
ການປະກອບພັນທະກົດໃນສົງເຫຼົ່ານັ້ນບໍ່ແມ່ນເພື່ອຕົນເອງ, ແຕ່ເພື່ອພວກເຮົາ;
ຊົງບັດນີ້ສົງເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ຖືກປະກາດແກ່ພວກທ່ານໂດຍບັນດາຜູ້ທີ່ໄດ້ປະກາດຂ່າວປະເສດິກແກ່ພວກທ່ານ
ໂດຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຜູ້ຖືກສົ່ງລົງມາຈາກສະຫວັນ;
ສົງເຫຼົ່ານີ້ແຕ່ລະທຸກບັນດາທຸດສະຫວັນປາຖະໜາຢາກເພິ່ງເບິ່ງ.

ເຫດສະນັ້ນ ຈົ່ງຄາດແອວແຫ່ງຈິດໃຈຂອງພວກທ່ານໃຫ້ແນ່ນຫນາ, ຈົ່ງສຳລວມ ແລະ
ຈົ່ງຫວັງຢ່າງບໍລິບູນໃນພຣະຄຸນທີ່ຈະນຳມາເຖິງພວກທ່ານໃນຄາວທີ່ພຣະເຢຊູຄຣິດຊົງປາກົດ;
ດັ່ງເປັນບຸດທິນອບນ້ອມເຊື້ອຟັງ
ຢ່າປັບຕົນຕາມຄວາມໃຄ້ຢາກເກົ່າກ່ອນເມື່ອຄາວທີ່ພວກທ່ານຍັງຢູ່ໃນຄວາມບໍ່ຮູ້; ແຕ່ວ່າ
ດັ່ງພຣະອົງຜູ້ຊົງເອົາພວກທ່ານເປັນຜູ້ບໍລິສຸດ ພວກທ່ານກໍຈົ່ງເປັນຜູ້ບໍລິສຸດໃນການປະພຶດທຸກປະການ;
ເພາະມີຂຽນໄວ້ວ່າ, ພວກທ່ານຈົ່ງບໍລິສຸດ; ເພາະວ່າເຮົາເປັນຜູ້ບໍລິສຸດ.

ແລະຖ້າພວກທ່ານຮ້ອງທຸນຕໍ່ພຣະບໍດີ,
ຜູ້ຊົງພິພາກສາຕາມການກະທຳຂອງແຕ່ລະຄົນໂດຍບໍ່ລຳອຽງຕໍ່ຜູ້ໃດ,
ກໍຈົ່ງດຳເນີນເວລາແຫ່ງການອາໄສຊີວິດຂອງພວກທ່ານໃນໄລກນີ້ດ້ວຍຄວາມຢຳເຫງ:
ເພາະພວກທ່ານຮູ້ຢູ່ວ່າ ພວກທ່ານບໍ່ໄດ້ຖືກໂຖດ້ວຍສົງຄ໌ເນົາເປື້ອນໄດ້ ເຊັ່ນເງິນແລະຄຳ
ຈາກການດຳເນີນຊີວິດອັນໄຮ້ສາລະຂອງພວກທ່ານ ທີ່ໄດ້ຮັບສົບທອດມາຈາກບັນພະບຸລຸດ;
ແຕ່ດ້ວຍພຣະໂລຫິດອັນລຳຄ່າຂອງພຣະຄຣິດ ດັ່ງຂອງລູກແກະທີ່ປາສະຈາກຕຳໜີ້ແລະບໍ່ດ່າງພ້ອມ:

ພຣະອົງນັ້ນແທ້ຈິງໄດ້ຖືກກຳນົດໄວ້ກ່ອນວາງຮາກຖານຂອງໂລກ,
ແຕ່ໄດ້ຖືກສຳແດງອອກໃນຍຸກສຸດທ້າຍເຫຼົ່ານີ້ເພື່ອພວກທ່ານ, ຜູ້ທີ່ໂດຍພຣະອົງໄດ້ເຊື່ອໃນພຣະເຈົ້າ,
ຜູ້ຊົງໃຫ້ພຣະອົງຄົນມາຈາກຄວາມຕາຍ ແລະປະທານສະຫງ່າລາສີແກ່ພຣະອົງ;
ເພື່ອໃຫ້ຄວາມເຊື່ອແລະຄວາມຫວັງຂອງພວກທ່ານຕັ້ງຢູ່ໃນພຣະເຈົ້າ.
ເມື່ອພວກທ່ານໄດ້ຊຳລະຈິດວິນຍານຂອງຕົນໃຫ້ບໍລິສຸດແລ້ວ ໂດຍການເຊື່ອຟັງຄວາມຈິງຜ່ານພຣະວິນຍານ
ໄປສູ່ຄວາມຮັກພົ້ນອ້າຍຢ່າງຈິງໃຈ, ຈົ່ງຮັກກັນແລະກັນດ້ວຍໃຈບໍລິສຸດຢ່າງແຮງກ້າ: ໂດຍໄດ້ບັງເກີດໃໝ່
ບໍ່ແມ່ນຈາກເຊື້ອພັນທີ່ເປັນເປື້ອນໄດ້ ແຕ່ຈາກເຊື້ອພັນທີ່ບໍ່ເປັນເປື້ອນ ໂດຍພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ
ຊົງມີຊີວິດແລະຕັ້ງຢູ່ເປັນນິດ. ເພາະເນື້ອໜັງທັງປວງກໍເປັນເໝືອນຫຍ້າ,
ແລະສະຫງ່າລາສີທັງໝົດຂອງມະນຸດກໍເໝືອນດອກຫຍ້າ. ຫຍ້າກໍແຫ້ງໄປ ແລະດອກຂອງມັນກໍລົ້ນຫາຍໄປ:
ແຕ່ພຣະຄຳຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າດຳລົງຢູ່ເປັນນິດ.
ແລະນີ້ແມ່ນພຣະຄຳຊົງໄດ້ຖືກປະກາດແກ່ພວກທ່ານໂດຍຂ່າວປະເສີດ. 1 ເບໂຕ 1:1–25.